

SCHRIFTMEDITATIE

"Zijt lankmoedig jegens allen".

1 Tessalonicenzen 5:14c

De Apostolische vermaning, boven deze meditatie geschreven, kan nooit gegrond zijn op algemeen humane overwegingen. Het Woord van God en de praktijk van het leven bewijzen dat wij zo "Menselijk" niet zijn.

Het oude spreekwoord zegt: "De mens is de wolf van zijn medemens".

Gods Woord noemt ons: Hatelijk en elkander hatende... Daarom is het veel geprezen humaniteitbeginsel een pleister op de boze wond en een witte steen op een onrein graf, vol doodsbeenderen.

Dit komt openbaar, niet alleen in de wereld maar ook in de kerk.

De Geest van Christus acht het noodzakelijk de gemeente te vermanen. Dan is het ook nodig dat wij vermaand worden. Door deze vermaning worden wij op onze plaats gezet. Alle verhevenheid van het vlees wordt neergeworpen. Wie meent boven deze vermaning verheven te zijn, onderzoeken zichzelf.

Met onze lankmoedigheid is het zo goed niet gesteld; Christenen dagen medechristenen zonder blikken of blozen, tegen de uitdrukkelijke wil van God, voor de aardse rechter.

Men procedeert bij het leven om een gebouw, met handen gemaakt. (1 Korintiërs 6)

Onder dit alles blijft men ernstig en Godzalig...tenminste...als met niet aan emoties bezwijkt.

Heeft de Geest van Christus, Die in ons woont, lust tot nijdigheid?

De apostel spreekt van lankmoedigheid jegens allen...Hoe vaak zijn we vlindertjes buiten...en bederfwerkende bromvliegen thuis. Overal hebben wij een gepaste oplossing voor. Het is echter altijd een oplossing, waarbij wij onszelf handhaven en het leven behouden.

We zeggen dan: Een mens is toch maar een mens...of...Die oude Adam is nog niet dood...of...Wat is een mens als hij niet bij zijn hart is...of...Een mens kan z'n eigen niet veranderen...of...nog erger...Het komt er op een pondje zonde niet aan...

Onder dit alles blijven we in ijdele, ingebeelde heiligheid, uit de hoogte neerzien op die stik-onbekeerde vent, die naast mij zit in de kerk...op dat mens, die ik nooit vertrouwde...d'r tronie stond me niet aan...

God zocht een mens, en ach, Hij vond er geen.

God schiep mensen, géén hatelijke steekbeesten.

Nu komt de heilzame vermaning tot de gemeente des Heeren: "Zijt lankmoedig jegens allen".

Wat is de grond van de vermaning? Luisteren we naar het Woord van de Heere: "Als nu de Heere voor zijn aangezicht voorbijging, zo riep Hij: HEERE, HEERE God, barmhartig en genadig, LANKMOEDIG en groot van weldadigheid en waarheid...(Exodus 34:6)

Gods lankmoedigheid in het uitstellen van Zijn toorn is groot en onbegrijpelijk.

Paulus schreef aan de Romeinen: "Of veracht gij de rijkdom Zijner goedertierenheid en verdraagzaamheid en lankmoedigheid, niet wetende dat de goedertierenheid Gods u tot bekering leid?"

Hoe groot was de lankmoedigheid van de Heere Jezus? Want aanmerkt Deze, Die zodanig een tegenspreken van de zondaren tegen Zich heeft verdragen. Eindeloos uitgestrekt was de lankmoedigheid van de Heere. Hij was omringd door stokebranden en ging het land door: Goeddoende. Zegenende handen breidde Hij uit over zondaren...om te genezen. Hij at met tollenaren en zondaren om ze te redden.

Geen Vader sloeg, met groter mededogen. Op 't haat"lijk kroost, ooit Zijn ontfermend' ogen, dan Jezus, de Lankmoedige. Hij was lankmoedig over Petrus en Johannes en Thomas en de anderen. Hij was lankmoedig over Joden en heidenen.

Hij was lankmoedig over dobbelende soldaten en een moordenaar.

Hij is lankmoedig over u en mij.

Wie zal kunnen beschrijven het mateloze geduld van Jezus met duldeloze zondaren?

Hij straft ons, maar naar onze zonde niet.

Nee, de apostel vindt de grond voor deze verklaring niet in onze menselijkheid. Zijn oog is gericht op de liefde en lankmoedigheid van de stervende Middelaar.

Onbegrijpelijke lankmoedigheid van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Uit het leven, lijden en sterven van deze lankmoedige Zaligmaker komt de vermaning tot ons: Zijt lankmoedig jegens allen...

Dat wil niet zeggen: Praat alles goed, desnoods ten koste van de waarheid.

Dat is de ware lankmoedigheid niet. De lankmoedige Heiland heeft een aller-scherpst oordeel uitgesproken over onbarmhartige en hooghartige Farizeeën en Schriftgeleerden. Maar als Hij hen met toorn aanzag, was Hij gelijk bedroefd over de verharding van hun hart.

Hij sprak: "Leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart.

Op de achtergrond van de lankmoedigheid zien we het eeuwig welbehagen Gods. Er moet een groot volk in het leven behouden worden. Zondaren worden uit de macht der duisternis getrokken tot Zijn wonderbaar licht.

Van nature zijn wij kinderen des toorns, gelijk de anderen. Ja, aan de dood en verdoemenis onderworpen.

Waarom liggen wij dan niet allen in de hel?

Het is de grote lankmoedigheid van God. Hij is bezig met Zijn zegenrijk werk. Schapen moeten nog worden toegebracht tot de kudde.

Daarom...bedenkt wie gij zijt. Wij hadden reeds lang veroordeeld kunnen zijn. Gods gerechtigheid had ons reeds lang kunnen verdelen.

Broeders, het is om Jezus wil, dat de vermaning tot ons komt: Zijt lankmoedig jegens allen...

Het is met het oog op het Welbehagen van God.

Het is met het oog op de stervende Middelaar.

Het is met het oog op Jezus' mateloze lankmoedigheid.

De Geest van Christus dringt aan tot waarheid. Hij jaagt ons uit onze hollen en gaten van inbeelding.

Wat ziet gij de splinter die in het oog uws broeder is?

En de balk in uw eigen oog?

Hoe is het daarmee?

Wandelt waardig het Evangelie van de lankmoedige Heere en Zaligmaker.

Hij sprak: Ik ben niet gekomen om de wereld te veroordelen, maar om dezelve te behouden.

Lieve vrienden, merkt eens op... Paulus werd geconfronteerd met moedwillige versnijders van het Heilig Evangelie van Gods genade. Deze versnijders waren bezig de gemeente te verwoesten. Paulus riep uit: Ach, of zij ook afgesneden werden, die u ontroeren...

De lankmoedige ging niet opzij voor de bewuste vijanden van de lankmoedige Zaligmaker.

Vervolgens werd Paulus eens geconfronteerd met een verblinde tovenaer. Zijn naam was Elymas. Deze Elymas probeerde stadhouder Sergius Paulus van het geloof af te keren. Elymas was een valse profeet. Paulus, vervuld met de Heilige Geest, en de ogen op hem houdende, zeide: O, gij kind des duivels, vol van alle bedrog en arglistigheid, vijand van alle gerechtigheid, zult gij niet ophouden te verkeren de rechte wegen des Heeren?

En nu zie, de hand des Heeren is tegen u en gij zult blind zijn en de zon niet zien voor een tijd..."

Paulus spreekt door de Geest een oordeel uit over Elymas. Hij spreekt niet HET oordeel uit.

HET oordeel is de eeuwige verblindings, het gemis aan alle glans.

Paulus spreekt EEN oordeel uit: Blindheid voor een TIJD, hopelijk niet voor eeuwig.

Paulus is ook blind geweest... Blind voor Jezus van Nazareth en blind op de weg naar Damascus.

God heeft grote lankmoedigheid betoond.

"Zijt lankmoedig jegens allen".

O God, laat de boze tovenaer en valse profeet Uw licht zien. Dan zal Elymas de waarheid niet langer verkeren. Dan zal hij Uw wegen leren.

O God, grijp Elymas bij de haren mantel van de leugen en in zijn boze hart...Hij is nog in de tijd.

Broeder, zijt lankmoedig jegens allen.

Wat hebt ge, dat ge niet ontvangen hebt?

Was en is Hij niet lankmoedig over U?

Dagelijks verdraagt Hij ons in onze onverdraaglijkheid. Groot is Zijn geduld met ons.

Gods vermaning komt uit het bloed en de wonden van de lijdende en biddende Middelaar.

Hij bad: Vader, vergeef het hun...zij weten niet wat zij doen.

Er is lankmoedigheid ten aanzien van Genade en oordeel.

Jakobus spreekt ervan: Broeders spreekt niet kwalijk van elkander. Die van zijn broeder kwalijk spreekt en zijn broeder oordeelt, die spreekt kwalijk van de Wet en oordeelt de Wet.

Indien gij dan de Wet oordeelt, zo zijt gij geen dader der Wet, maar een rechter.

Er is een enig Wetgever, Die BEHOUDEN kan en VERDERVEN. Doch wie zijt gij, die anderen oordeelt?

Vervolgens: Zo zijt dan lankmoedig, broeders, tot de Toekomst des Heeren.

Zie nu eens hoe dierbaar deze vermaning de harten verbreekt, de verhoudingen zuivert, de harde hoofden en stijve nekken doet buigen.

En dit alles vanwege de verzoenende en zuiverende gerechtigheid van onze Heere en Zaligmaker.

Spreekt alzo en doet alzo, als die door de Wet der vrijheid zult geoordeeld worden. Want een onbarmhartig oordeel zal gaan over degene, die geen barmhartigheid gedaan heeft; en de barmhartigheid roemt tegen het oordeel.

Welgelukzalig is de mens, die telkens weer, als een veroordeelde, ongeduldige zondaar, wordt teruggeroepen, tot de bedachtzaamheid.

Dat kan alleen omdat we onder de Wet niet zijn, maar onder de genade. Want de Wet des Geestes des levens in Christus Jezus maakt vrij van de wet der zonde en des dood.

Welaan dan, onbarmhartig en ongeduldig hart... heden staat gij voor de rechtbank van Gods

genade in Christus. Is er anders niet dan veroordeling? In Jezus is balsem en ogenzalf. Hij blijft lankmoedig voor Zijn kerk in vermaning en vertroosting.

En ons weerspanning overtreden,
Verzoent en zuivert Gij.

De grote Lankmoedige blijft bezig met Zijn kinderen. Zou Hij ze overgeven aan boosaardige en onaandoenlijke inbeelding?

Daarom: Zijt lankmoedig jegens allen...

ALLEN??? Kom nou...

"Maar daarom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid een voorbeeld zou betonen, tot degenen, die in Hem geloven zullen ten eeuwig leven". (1 Timoteüs 1:16)

"Zo doet dan aan, als uitverkorenen Gods, heiligen en beminden, de innerlijke bewegingen der barmhartigheid, goedertierenheid, ootmoedigheid, zachtmoedigheid, lankmoedigheid: verdragende elkander en vergevende de een de ander, zo iemand tegen iemand enige klacht heeft; gelijk als Christus u vergeven heeft, doet ook gij alzo". (kolossenzen 3:12 en 13)

Dan zou geen schaamt', mijn aangezicht bedekken,
Wanneer ik steeds opmerkend' waar geweest.
Hoe Uw geboon mij tot Uw liefde wekken.

Maar ik heb zoveel kwaads tegen zoveel goeds bedreven?

Niet gewanhoopt aan de vergevende liefde van de Zaligmaker. Hij is lankmoedig over ons.
Zijt lankmoedig jegens allen...

God is Rechter, Die 't beslist.

De Heilige Geest met onuitputtelijk geduld de overtreders onderwijzen in de weg.

De Geest leert uit de zachtmoedige Zaligmaker.

Zo laat ons dan feest houden, niet in de oude zuurdesem, noch in de zuurdesem der kwaadheid en der boosheid, maar in de ongezuurde broden der oprechtheid en der waarheid. (1 Korintiërs 5:8)

Hij heeft voorheen aan Mozes Zijne wegen,
Aan Israels zaad, tot hun behoud genegen,
Zijn daan getoond en trouwlijk hen geleid.
Barmhartig is de HEER' en zeer genadig;
Schoon zwaar getergd, lankmoedig en weldadig;
De HEER' is groot van goedertierenheid. Psalm 103:4

D.C.O.